

Dünyalı ama uhrevî bir insan: BEDIÜZZAMAN

Alimler asırlarının yıldızları olduğu için, onların asırda yaşayanlar tarafından fark edilmemesi düşünülemez. Fark etmeyenler cehalet içindedirler. Bu bir körlük hâlidir.

Asrının ışığı olan evliyalar yaşadığı zamana farkı ufuklar açan, çağının problemlerini aklî ve naklî ispatlarla çözen asır doktorlarıdır.

Bediüzzaman da kıyamet asrının maneviyât doktorudur. Bediüzzaman gerçeği aslında gün gibi aşikâr iken, onu yeni fark edenler, ancak penceresini o ışığa geç açmış olanlardır.

Bediüzzaman insanlık tarihine damgasını vurmuş, insanlığın kemâlâtı için çalışmış, bütün âlimlerin, ilim adamlarının, maneviyât önderlerinin adeta farklı farklı özelliklerini üzerinde cem etmiş, âhir zamanda yaşayan dünyalı ama uhrevî bir insandır.

İnsanların maddî hastalıklarının da sebebi olabilen, mânevî hastalıklarının tedavisi için Kur'ân ve sünnet reçeteli tiryaklar sunmuş ve bu uğurda bir ömür tüketmiştir. "Karşımda büyük bir yangın var. İçinde evlâdım yanıyor. İmanım tutuşmuş yanıyor" diyerek, geçmişin tahlilini yapan, hâli ve geleceği aydınlatan Kur'ânî dersler sunmuştur.

Bediüzzaman, insanlığın sorduğu muamma sorulara, Resûlullah'ın (asm) bin beş yüz yıl önce verdiği dersi, âhir zamanda ihyâ vazifesiyle memur bir insandır.

Kendine has fikir, ilim ve tefekkür yapısıyla insanların hakikî insanlık mertebesine çıkmasının metotlarını öğreten bir mürebbîdir.

Lisan-ı kali gibi, lisan-ı hali de pervasız, tavizsiz, samimî ve mütevazidir.

Bediüzzaman'la ilgili bugün Türkiye'yi ve hatta dünyayı etkileyen ve cezbeden şey, onun samimî ve tavizsiz duruşudur. Çünkü insanlar fitratlarına kodlanmış olan insanlığa dair fazilet ve erdemleri zaman içerisinde bozdukları, inandığı değerlere sahip çıkmadıkları, söyledikleri ile yaşadıkları arasındaki uçurumlar neticesinde ümitsizliğe düşmeye başlamış ve her geçen gün insanlık kalitesi düşmüştür.

Bu âhir zamanda söyledikleri ile yaşantısı arasında fark olmayan, cesareti ve kuvvetini imandan alan, inandığı hakikatler için canını tereddütsüz feda edebilen bir insan özlemi ve arayışı söz konusudur. İslâm tarihinde böyle şahsiyetler şüphesiz gelmiş ve geçmiştir. Fakat Bediüzzaman'ın bu kıyamet asrında bizim yaşadığımız problemleri yaşayıp, buna rağmen tavizsiz bir duruş sergileyen bir zât olması, insanları etkileyen önemli bir özelliğidir.

Bediüzzaman'ın yazmış olduğu eserlerin diğer eserlerden farklı olması, hiç usandırmaması, akıllara, ruhlara ve kalplere tesir etmesi ve her kesime hitap etmesi hiç şüphesiz sebepsiz değildir.

Bilimsel bir formasyon ile yetişen bir üniversite profesörünü de, farklı medeniyete mensup bir insanı da, bir köylü vatandaşı, bir çocuğu da aynı platformda buluşturan sır, eserlerinin vehbi olmasıdır.

Bu soru, henüz sağlığında iken kendisine sorulmuş ve o Risâle-i Nurların tesiriyetinin sebepleriyle ilgili şöyle cevaplar vermiştir: "Risâle-i Nur bu dünyada mânevî bir Cehennemi dalâlete gösterdiği gibi, imanda dahi bu dünyada mânevî bir Cennet bulunduğunu ispat eder." (İman ve Küfür Muvazeneleri)

Bir başka cevabında ise, "Risâle-i Nur şu zamanın yaralarına en münasip bir ilâç, bir merhem ve zulümâtın tahacümatına maruz heyet-i İslâmiyeye en nâfi bir nur ve dalâlet vadilerinde hayrete düşenler için en doğru bir rehberdir." (Mektubat)

Bir başka yerde de, "Risâle-i Nur yalnız bir cüz'î tahribâtı, bir küçük haneyi tamir etmiyor. Belki küllî bir tahribatı ve İslâmiyeti içine alan dağlar büyüklüğünde taşları bulunan muhit bir kal'ayı tamir ediyor. Bin seneden beri tedarik ve teraküm edilen müfsit âletler ile dehşetli rahnelenen kalb-i umumî ve efkâr-ı âmmeyi Kur'ân'ın i'câzıyla, imanın ilâçlarıyla tedavi etmeye çalışıyor." (Kastamonu Lâhikası)

Siyaset propagandalarıyla, riyakârlığın diz boyu olduğu, kizb ve sıdkın yan yana bulunduğu bu kıyamet asrında Bediüzzaman sahip olduğu inancı konusunda hiçbir eziklik taşımadan, pervasızca hakikatleri haykirmiştir.

Bediüzzaman, hayatı, musîbetleri okumayı, verilen nimetleri fark etmeyi, feraset ve basireti geliştirmeyi, şahsiyetli insan olmayı, hayal, duygu ve karakter eğitimini, kalp ve aklın nasıl besleneceğini, nefsin nasıl terbiye edileceğini, hikmet okumasını, başarının sırlarını, mutluluğun yollarını, dünya ve ahiret saadetine nasıl kavuşulacağını, aile saadetinin esaslarını, çocuk ve gençlerin terbiye metotlarını, mânevî hastalıkların tedavisi gibi insanlığın bulmakta zorlandığı Kur'ânî hakikatleri ders vermiştir. Bugün insanların milyonlarını harcadığı bu eğitim faaliyetlerini, iletişim unsurlarını kısa bir zamanda ruhlara, vicdanlara, kalp ve akla nüfuz ederek öğreten eserler yazmıştır.

Kısacası Bediüzzaman, insanlığın ortak problemlerine, âlem-i İslâm ve Türkiye'nin hâl-i hazırındaki problemlerine yüz yıl önce teşhisler koymuş ve bu problemlerin oluşumuna engel olacak tedbirleri tâ o zamanda Kur'ânî reçetelerle sunmuştur.

Zaman bir hat üzerinde hareket etmediği için, başı ve sonu birbirinden uzaklaşmaz. Bu yüzden aslında sona varmak başa dönmektir. Yani istikbalde İslâm hakikatlerinin hâkim olacağı hiç şüphesizdir. Bu hakikatleri asrın idrakine söyleten Risâle-i Nurlar elbette insanlık tarafından fark edilecek ve bu eserler insanları kendisiyle meşgul edecektir.

Bu yüzden ümitsizliğe, tembelliğe, ataletle düşmeden, tesânüdü bozmadan var gücümüzle iman hizmetine çalışmalıyız. Aksihalde, 'İstikbal, İslâmiyetin olacaktır' müjdesi gerçekleşecek, ama sadece Hansların, Marylerin ve Georgelerin eliyle olacaktır. Bu durumda elimizdeki elmasların kıymetini bilmemekten dolayı, hesabımız çok daha çetin geçecektir.

Tesanüdü bozmadan bu hakikatleri önce kendi muhtaç gönüllerimize sonra da bütün insanlığa ulaştırma himmeti ile çalışmalıyız. Bizim vazifemiz gayret, netice ise Allah'a aittir.

Yasemin Yaşar